

Anaların Babaların Hiç mi Suçu Yok

– Gülalkan · 06 Eylül 2020

Nasrettin Hoca fıkrası gibi bir başlangıçla;

Ülkemizde toplumsal ahlakın günden güne bozulduğu gerçeğini hepimiz bilmekteyiz.

Bu bozulma her konuda görülse de birinci sırayı çocuklara yapılan tecavüzler almaktadır. Midemiz bulanarak tepkilerimizi dile getirmemiz de bir işe yaramıyor. Konu yargıya taşınsa veya taşınmasa, sonuç, mağdurun aleyhine noktalanıyor.

Çocuk tecavüzlerinde dinî kisveli sakallı, cüppeli, fesli-sarıklı zanlılar çoğunlukta. Şeyh, şih gibi kavramlar, dinimizde yeri olmayan, başkalarının sırtından geçinmeyi amaçlayarak kendilerine, uyduruk makamlar tahsis eden yan gelip yatan kimselerin oluşturduğu sanal makamlar...

Cahil halkımız, cüppesiyle, sakalı ve sarığı ile görüp kendilerinde oluşan güvenle dinimizi öğretmeleri için çocuklarını bu kişilere emanet etmekte.

Zurnanın zırt dediği yer burası;

Güveni kötüye kullanan muhterem! Din görevlileri! Gözüne kestirdikleri kız-oğlan demeden çocuklar üzerinde kirli emellerini gerçekleştiriyorlar. Utanç veren bu olaylar maalesef ört bas edilip örtmeye çalışılıyor şikayet için adalete başvuran mağdurun babası darp ediliyor, omzu ve kolu kırılıyor. (son olay 12 yaşındaki kız ve zanlısı Uşşaki Şeyhi Fatih Nurullah.)

Behey anne ve babalar, çocuklarınızı neden teslim edersiniz bu ahlak avcılarına? Dinimizi öğrensinler diye mi? Siz kendiniz öğretin çocuklarınıza, önce sağlam kaynaklardan öncelikle Kur'an-ı Kerim'den öğrenin, sonra da çocuklarınıza siz öğretin, eğitim, her türlü eğitim ailede başlar, Şih, Şeyh suçlu ama sizlerde suçlusunuz, iyice düşünün, doğru mu değil mi?

HIRSIZLIK KONUSU:

Çocuğunuzun, verdiğiniz harçlıklardan daha fazla harcamalar yaptığını fark ettiğinde ne düşünürsünüz? Çaldığı aklınıza geliyordur. İlk fark edişinizde harekete geçmeniz gerek, şiddete başvurmadan evladınızla teke tek diyalogla.

Onun yaptığı yanlış görmezden gelerseniz suça iştirak etmiş olursunuz. Herkesçe bilinen bir öykü vardır, burada (kopyalayarak) paylaşmak istediğim:

"Isparta'ya bağlı Aksu İlçesi'nin ilk adı olan Anamas da vaktiyle fakir bir ailenin oğlu, anasının yanlış telkinlerine kapılarak küçükken yumurta ve tavuk hırsızlığına başlamıştır. İşi gitgide büyüterek korkulur bir eşkiya olmuş, yol keser, haraç alır, her türlü pislikleri yapmaya başlamış. Nihayet yakasını hükümetin pençesine kaptırmıştır. Kıydığı canların, yollarını kestiği mazlumların bedduası onu darağacı altına getirmiştir. Tam asılacağı sırada son isteği sorulmuş. Abdest almış ve iki rekat namaz kılmış ve ellerini göğse kaldırarak: "Yarabbi, bu işlerde benim günahım yok. Beni bu kötü yollara anam öğütledi. Beni asma anamı-as..." diye yalvarmaya başlamış. Derken adamı asmaya memur olan hükümet adamları, zavallı delikanlı yiğidin macerasını dinlemişler ve onu asmaktan vazgeçmişler. İşte, kendini bilmez, cahil bir ananın teşvikiyle hırsızlığa alışan masum delikanlının macerası bu dağlara Anamı-as adını verdimiştir""

Görüleceđi üzere burada suçlu çocuğun (hırsızın) anasıdır.

Analar-babalar, bilhassa bugünlerde her yönden çocuklarımıza sahip olalım, sokaklarda oynamaları bile kontrolümüzde olmalı, kötü bir olayın sonrasında son pişmanlık fayda etmez.